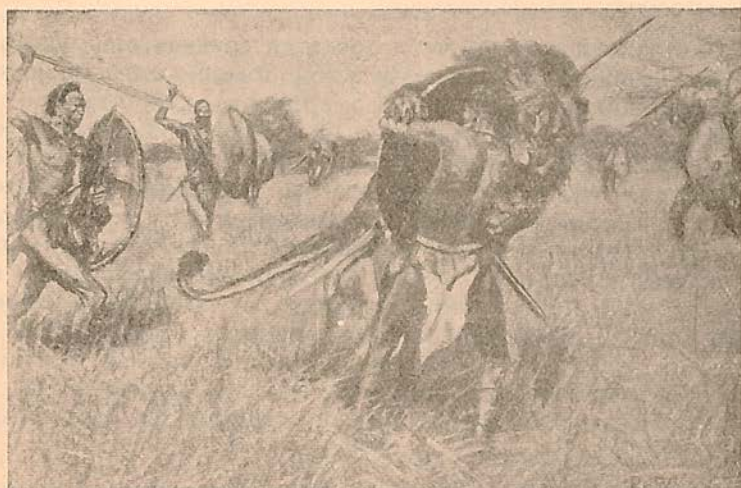

шу лъва трѣбва добро оржие, но до голѣма степенъ се изисква храбростъ и неустрашимостъ. Тѣ убивали лъвъ съ отровни стрели и копия. (фиг. 3.)

фиг. 3. Ловъ на лъвовете съ копия и стрели

За такъвъ единъ ловъ на лъвовете съ копия и стрели, разказва Ал. Бремъ.

Въ този ловъ участвували 15 души ловци — туземци, въоръжени съ стрели и копия.

Ловците изненадали лъва въ леговището му, кждето се изтѣгаль, следъ богатъ ловъ.

Мигновенно, до като да се опомни лъва, въвху него се изсипали стрелитѣ на всички ловци, но нито една него уличила смъртоносно. Лъвътъ се опомнилъ, впусналъ се върху смутенитѣ ловци и взѣлъ едно следъ друго да ги поваля на земята. И когато другитѣ ловци се втурнали да бѣгатъ уплашени, единъ храбрецъ се впусналъ срещу лъва. Това за мигъ стрѣснало разяреното животно и въ този моментъ смѣлиятъ ловецъ го силно ударилъ по муцуната съ якия си кривакъ. Лъва изгубилъ съзнание, падналъ на земята и ловеца го доубилъ.

Бремъ разказва, че въ Атласъ бедунитѣ ходятъ на ловъ за лъвовете като излизатъ масово. Всички мъже, които могатъ да носятъ оржие излизатъ и, наредени въ три реда единъ следъ другъ, заобикалятъ свърталището на лъва. Пър-